

HOMOUSYJA (3) *sb f*

Teksty nie oznaczają ó.

sg G homousyi (2). ◊ (lat.) A homousionem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

teol. W religii katolickiej dogmat wiary, że w Trójcy Świętej Syn Boży jest współistotny Ojcu (z grec. ὁμοουσία [homousius vel homousios – jednej istotności, jednej substancji. Mącz 157c] (3) : Przed Concilium Niceńskim y przed kácerftwem Arryusowym/ nie trzebá było áni wzywano w Kościele tych terminow/ homoulii/ y Confubtántiálitatis/ to iest iedney álbo ípołączney íftności/ perfony/ etc. Lecz dla Heretykow musiał íe Kościół tymi Terminy wżyftkim deklárowáć/ áby íe zwodzić niedáli. Wujjud 174, 173v; Nád to: co go [Ducha Świętego] teraz czynią iednym Bogiem z oycem y z fynem/ ábo iedney á teyże íftności/ którą rzecz Grekowie Homoufionem zwáli CzechRozm 14.

BZ